

L'alegria de la Resurrecció

Conten d'un famós savi alemany que, al tenir que ampliar el seu gabinet d'investigacions, va anar a llogar una casa que estava junt a un convent de carmelites. Va pensar: "Què bé, aquí gaudiré d'un silenci total!" I amb el pas dels dies va comprovar que, efectivament, el silenci envoltava casa seva... amb l'excepció de les hores de descans de les monges. Llavors al pati veí esclataven sortidors de rialles, nets somriures i una font inesgotable d'alegria. Era un goig que entrava per portes i finestres. Una joia que perseguia a l'investigador per molt que es tanqués a casa. Per què reien aquelles monges? De què reien? Aquestes preguntes intrigaven l'investigador tant que la curiositat el va empènyer a conèixer la vida d'aquelles religioses. De què reien si eren pobres? Per què eren felices si res del que alegra aquest món era seu? Com podia omplir-les l'oració i el silenci? Tant valuosa era la seva amistat? Què hi havia al fons dels seus ulls que feia que brillessin d'aquella manera?

Aquell savi alemany no tenia fe. No podia entendre que, allò que per a ell era pura ficció o somnis sense sentit, pogués omplir una persona. Menys encara, que pogués alegra-la fins a tal extrem. Va començar a obsessionar-se i dins seu va néixer una enveja que no decidia a confessar-se a sí mateix. Hi havia d'haver "alguna cosa" que ell no entenia, un misteri que el desbordava. Aquestes dones, pensava, no coneixen l'amor, ni el luxe, ni el plaer, ni la diversió. Què tenen més que una acumulació de soledats?

Un dia es va decidir a parlar amb la priora i aquesta li donà una sola raó:

- Es que som les esposes de Crist,-digué la priora.
- Però -contestà el científic-, Crist va morir fa més de dos mil anys.

Llavors va créixer el somriure d'aquella monja i el savi tornà a veure en els seus ulls aquell reflex que tant l'intrigava.

- S'equivoca -va dir la monja-; el que va passar fa dos mil anys és que, vencent la mort, va ressuscitar.
- I és per això que són felices?
- Sí. Nosaltres som testimonis de la seva resurrecció.

Em pregunto ara quants cristians s'adonen que aquest és el seu "ofici", que aquesta és la feina que ens van encomanar el dia del nostre baptisme. Em pregunto per què els cristians no ens distingim pels carrers pel nostre somriure, per la nostra alegria. Per què les nostres celebracions no aconseguen que surtin de les esglésies onades d'alegria. Com pot haver-hi cristians que s'avorreixin de ser-ho, que diuen que l'Evangeli no els hi sap a res, que resar se'ls fa pesat. Em pregunto què li respondrem a Crist el dia del judici, quan ens faci la més important de totes les preguntes: "Cristians, què heu fet del vostre goig?"

Perquè igual com els apòstols van conviure amb Crist durant tres anys sense acabar d'entendre qui era aquell que estava entre ells i necessitaren de la resurrecció i, sobretot, de la vinguda de l'Esperit Sant per descobrir-lo, nosaltres, vint segles després, encara no ens em adonat de l'esclat d'alegria que va significar el seu naixement i la seva vida. Quan Déu es mostra hi ha sempre una revelació d'alegria que desborda tot mal.

La Pasqua hauria de ser la gran ocasió per fer una repassada a l'infinita sèrie d'alegries de les que gairebé ni ens adonem:

- Som felços per que vam ser cridats a la vida.
- Som felços per que vam ser cridats a la fe.
- Som felços per que Déu ens va estimar primer.
- Som felços per que tenim un Déu molt millor del que ens imaginàvem.

- Som feliços per que després de ressuscitar, va voler quedar-se amb nosaltres.
- Som feliços per que al ressuscitar va vèncer la mort.
- Som feliços per que, fins hi tot el dolor, és camí de resurrecció.
- Som feliços per que Ell va passar davant per preparar-nos lloc.
- Som feliços per que ens va encomanar la feina d'evangelitzar.
- Som feliços per que perdonarà els nostres pecats, com va perdonar els de Pere.
- Som feliços per que els nostres noms estan escrits al regne dels cels.
- Som feliços per que el regne dels cels és ja dins nostre.

Tot això es va fer públic el matí de Pasqua, quant Ell va trencar la pedra del sepulcre i ens va mostrar qui era realment. Ara només cal que nosaltres redescobrim i visquem aquesta alegria que neix de dins, en les coses senzilles del dia a dia.

INFORMACIONS

✓ DEFUNCIONS

- A l'Abril tingueren lloc les exèquies dels difunts:
 - Andrés Pelayo Jiménez (07.04.2012) al Pont de Suert.
 - Dolores Coyo Abad (08.04.2012) a Forcat.
 - María Capmany Planas (24.04.2012) al Pont de Suert.
 - José María Salvador Pulido (25.04.2012) al Pont de Suert.
 - Milagros Amat Rey (26.04.2012) al Pont de Suert.

✓ INTENCIONS DEL SANT PARE

- **General.** Que siguin promogudes en la societat les iniciatives que defensen i reforcen el paper de la família.
- **Missional.** Que Maria, Reina del món i Estel de l'evangelització, acompanyi tots els missioners en l'anunci del seu Fill Jesús.

✓ INTENCIONS DE LA CONFERÈNCIA EPISCOPAL

- Que els nens, els joves i les famílies responguin amb generositat, a exemple de Maria, a la crida del Senyor, i augmentin les vocacions a la vida sacerdotal, consagrada i matrimonial.

LA WEB DEL MES

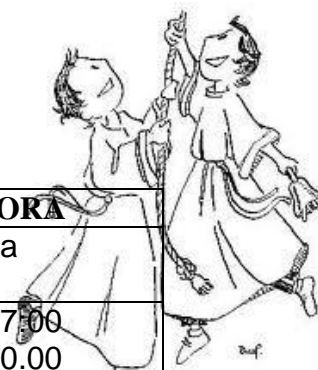
www.zenit.org

ZENIT és una agència d'informació internacional sense ànim de lucre integrada per un equip de professionals i voluntaris convençuts de l'extraordinària riquesa del missatge de l'Església Catòlica, en particular, de la seva doctrina social, com a llum per comprendre l'actualitat.

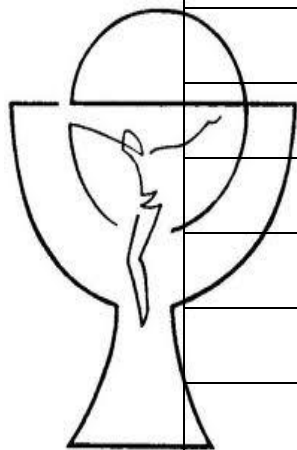
El seu objectiu és informar, amb la màxima professionalitat i fidelitat a la veritat i amb l'ús més eficaç possible de les tecnologies disponibles, sobre el "món vist des de Roma", és a

dir, observant l'actualitat a través del missatge del Papa i de la Santa Seu. Informa sobre els grans esdeveniments de l'Església en el món, els temes, els debats i els esdeveniments que interessin especialment als cristians dels cinc continents. ZENIT porta a terme aquest servei de manera independent.

AGENDA PASTORAL MAIG

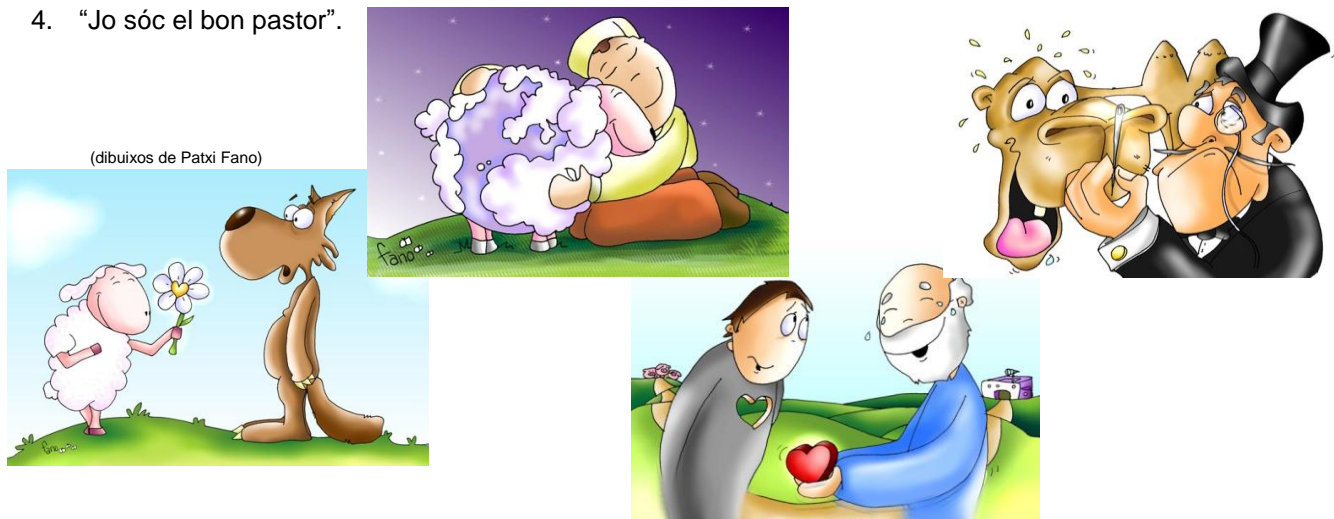
DATA	ACTIVITAT	LLOC I HORA
03	Reunió responsables Ermites	Rectoria 20:00
04	Curset prematrimonial Expedient matrimonial	Rectoria 17:00 Rectoria 20:00
05	Bodes d'or Sebastià Gallart-Angels Laguna	Riupedrós (Vilaller) 12:00
07	Reunió Arxiprestat	Casa Mariana (Lleida) 18:00
10	Reunió amb els pares de nens de catequesi del segon any	Baixos Església 20:00
12	Excursió Port Aventura amb nens de Confirmació	A determinar
13	Visita pobles Eucaristia	Les Esglésies 13:00
15	Visita pobles Eucaristia	Ermita Mare de Déu de Castellgermà (Xerallo) 12:30
15	Visita pobles Eucaristia	Malpàs 17:00
18	Reunió amb els integrats de Càritas	Baixos Església 17:00
19	Peregrinació a Lourdes de la Parròquia de Sant Pau	Eucaristia a Pont de Suert 11:00
19	Eucaristia de la gent gran de l'Alta Ribagorça	Barruera 12:00
20	Visita pobles Eucaristia	Perves 13:00
21	Recés de preveres	Casa Mariana (Lleida) 10:00
22	Repàs examen nens de primera comunió	Baixos Església 17:30
23	Repàs examen nens de primera comunió	Baixos Església 17:30
24	Confessions. Assaig de primera comunió	Baixos Església 17:30
26	Assemblea Diocesana	Casa Mariana (Lleida) 10:00
26	Celebració Matrimoni Alberto Llores-Blanca Berga	Pont de Suert 16:00
27	Celebració primeres comunions	Pont de Suert 11:30
28	Consell Presbiteral	Casa Mariana (Lleida) 10:00
28	Mare de Déu del Remei Rosari i Eucaristia	Ermita 18:00
2 juny	Verge de la Mola	Sirés 13:00 (per confirmar)

PER ALS MÉS PETITS

Identifica cada dibuix amb un ensenyament de Jesús:

1. La tornada del fill pròdig.
2. "Estimeu als vostres enemics".
3. "És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri en el Regne de Déu"
4. "Jo sóc el bon pastor".

LLEGINT EL CATECISME

El Sagrament de l'Eucaristia (I)

1384. El Senyor ens adreça una invitació apressant a rebre'l en el sagrament de l'Eucaristia: «Us ho ben asseguro: si no mengeu la Carn del Fill de l'home i no beveu la seva Sang, no tindreu vida en vosaltres»

1385. Per tal de respondre a aquesta invitació, ens hem de *preparar* a aquest moment tan gran i tan sant. Sant Pau ens exhorta a un examen de consciència: «Qui mengi el pa o begui la copa del Senyor indignament haurà de donar compte del Cos i de la Sang del Senyor. Que cadascú, doncs, s'examini primer a si mateix, i llavors podrà menjar del pa i beure de la copa; perquè qui en menja i en beu, sense tenir en compte el Cos, menja i beu la pròpia condemna». El qui és conscient d'un pecat greu ha de rebre el sagrament de la Reconciliació abans d'acostar-se a la comunió.

1386. Davant la grandesa d'aquest sagrament, el fidel no pot fer altra cosa que repetir, amb humilitat i amb una fe ardent, les paraules del Centurió: «Senyor, no sóc digne que entreu a casa meva; digueu-ho només de paraula, i serà salva la meva ànima».

1387. Per a preparar-se com cal a rebre aquest sagrament, els fidels observaran el dejuni prescrit en la seva Església. L'actitud corporal (gestos, vestit) traduirà el respecte, la solemnitat, l'alegria d'aquest moment en què el Crist es fa hoste nostre.

1388. És conforme al sentit mateix de l'Eucaristia que els fidels, si tenen les disposicions requerides, combreguin quan participen en la missa: «És vivament recomanada aquella participació més perfecta en la missa en què els fidels, després de la comunió del sacerdot, reben del mateix sacrifici del Cos del Senyor».

1389. L'Església obliga els fidels a participar els diumenges i dies festius en la divina litúrgia; i a rebre almenys un cop l'any l'Eucaristia, si és possible en el temps pasqual, preparats pel sagrament de la Reconciliació. Però l'Església recomana vivament als fidels que rebin la santa Eucaristia els diumenges i dies de festa, o més sovint encara, fins i tot cada dia.

Excursió al Remei del grup de Catequesi el 28 d'abril